

Въ Парижъ также имало единъ Шимпанзе много смислена и лукава. Когато не ѝ давали, каквото иска, тя удряла главъ си у стѣнкъ-тѣ и ся бияла съ рѣцѣ-тѣ си, както правиже изглезены-тѣ дѣтца, когато родители-тѣ не имъ даватъ нѣкакви си играчки. Еднъжъ, въ наказаніе, затворили ѝ. Тя поискала да ся освободи, и въ този случай показала смѣтливостъ. По първо тя поискала да отвори врата-та, нъ тѣ были запрѣни, а ключъ-тѣ висялъ на гвоздъ-тѣ. Маймуна-та ся поупытала да земи ключъ-тѣ, нъ неможила да го достигни; тогасъ тя турила до стѣнкъ-тѣ единъ столъ, възскачила ся на него, снела ключа и, безъ трудъ, отворила врата-та.

Другъ единъ маймунъ донесли въ Англія, която била твърде млада, и при сичкѣ-тѣ си живость, непоказвала никакъ зло лукавство. Тъзи шимпанзе имала старческо лице: тя приличала на старъ, сгърбенъ и сухъ негръ. Нъ подъ това старческо лице ся скрывалъ дѣтский-тѣ ѝ характеръ. Шимпанзе общала да бѣга и да играй, загледвала ся на сѣко едно нѣщо тѣй внимательно, щото и най серозный-тѣ гледачъ неможялъ да си удържи смѣхъ-тѣ. Тя общала да ся люлей, често ходѣла съвсемъ права, къту человѣкъ, играяла съ стражары-тѣ си, качвала ся на пещи-тѣ имъ и ги пригръщаля. Съ неї ся обхождали, къту съ дѣте: въ опредѣлено время ѝ мили рѣцѣ-тѣ и лице-то; въ това время тя земала твърде важень видъ. Нейна-та храна ся съставлявала отъ хлѣбъ, плодове, варено млѣко и др. Тя общала чай, нъ ся отказвала отъ пиво и отъ